

ad § 2, Stykke 2. Da Udtrykket „gennem deres Arbejde til Kirkens og Menighedens Tarv“ synes uklart og strængt taget stiller en Fordring, som neppe nogen Sinde kan ventes opfyldt, bør det formentlig ombyttes med det mere almindelige Udtryk „gennem kristeligt Arbejde“.

Til Slutningen af § 2 maa jeg anbefale, at der tilføjes: „Til denne Prøve bemyndiges Biskoppen til at tilkalde to andre Biskopper, medens han dog selv har Ansvaret og Afgørelsen“. En saadan Bestemmelse er i sig selv meget ønskelig, thi om end Biskoppen i nogle Tilfælde ikke vil være i Tvivl om Forsvarligheden eller Uforsvarligheden af at præstevie den paagældende Lægmand, vil det i andre Tilfælde være svært at skønne herom, og det vil da være meget værdifuldt for ham at kunne raadføre sig med et Par Kolleger, før han tager Afgørelsen med dens store Ansvar.

Men dertil kommer, at der formentlig kan være Grund til at ophæve Bestemmelsen i Lovens § 4, 2det Punktum, der som Betingelse for Forflyttelse paa ny kræver Afstemning af vedkommende Pastorats Menighedsraadsvælgere. Hvis denne Bestemmelse, der paa en uheldig Maade virker til at stavnsbinde „Lægmandspræsterne“ til det Sted, hvor de er kommet ind i Præstegerningen, skulde bortfalde — hvilket jeg mener at kunne anbefale —, vil den Afgørelse, Biskoppen skal træffe, i højere Grad end nu berøre ikke blot det enkelte Stift, men hele Folkekirken, saa at han i Tvivlstilfælde vil føle Trang til at kunne raadføre sig med andre Biskopper.

ad § 4, 1ste Punktum. Den gældende Aldersbestemmelse forekommer mig unødvendig for dem, der efter § 3 stadfæstes som Valgmenighedspræster.

ad § 5. Da disse Bestemmelser væsentlig angaar de sønderjydske Landsdele, finder jeg mig ikke foranlediget til at udtale mig om dem.

ad § 6. Bestemmelsen om en Revision af Loven inden 5 Aar bør fremdeles beholdes, da nye Erfaringer om Lovens Virkninger maaske kan gøre flere Ændringer ønskelige.

I Henhold til ovenstaaende Bemærkninger tillader jeg mig altsaa at anbefale, at Loven faar følgende ændrede Form:

§ 1.

Indledningen: uforandret.

- 1) Missionærer, der har aflagt den for disse fastsatte Prøve og er præsteviet her i Landet, naar de har bestaaet Prøven i Missionsmarkens Sprog og har gjort mindst 5 Aars Tjeneste som udsendte Missionærer.
- 2) Præster, der har virket mindst 8 Aar som Præster for danske evangelisk-lutherske Menigheder udenfor Riget, naar de er anbefalede af det paagældende Kirkesamfunds Formand og af vedkommende Biskop findes egnede til at overtage Præsteembede her i Landet.
- 3) Præster, der har virket mindst 8 Aar som Præster for saadanne Frimenigheder her i Landet, der opfylder Lovgivningens Bestemmelser for at kunne faa Folkekirken Kirker overladt til Brug, naar de af vedkommende Biskop findes egnede til at overtage Præsteembede i Folkekirken.
- 4) Mænd, der ved Københavns Universitet har bestaaet en anden afsluttende Prøve end den teologiske, naar der er hengaaet mindst 8 Aar, efter at de har bestaaet denne Prøve, og naar vedkommende Biskop finder Præstevieelse forsvarlig, efter at han har overbevist sig om den paagældendes kristelige Modenhed og fornødne teologiske Oplysning ved en foregaaende Prøve, der skal finde Sted, hvis et Flertal i vedkommende Menighedsraad udtaler Ønske om at indstille den paagældende Ansøger til Udnævnelse.

§ 2.

Paa de i Lov om Menighedsraad § 38 ommeldte Vilkaar kan der gives Mænd, der ikke er akademisk uddannede, men som gennem kristeligt Arbejde har vist sig i Besiddelse af de Egenskaber, der kræves til Præstegerningen, Adgang til at beskikkes til Præster i Folkekirken, naar de er fyldt 35 Aar, og Biskoppen efter en foregaaende Prøve har overbevist sig om, at de er kristelig